

penge tilbage, som vi nu bespare. Denne Beparelse bliver altsaa kun en Beparelse, naar vi betragte os som bundne ved Bevillingen, og Følgen bliver, at Bevillingen ikke blot bliver en Bevilling for et Aar men for flere Aar, af disse Sekondlieutenanter. Det bliver altsaa ikke en Beparelse, men det bliver en Udgift, maaske af ikke saa ringe Betydning. Nu siger man: Det er hellerikke saameget det finantsielle Hensyn, det for os komme an paa, som det er Humanitetshensyn. Dertil svarer jeg, at naar man taler om Humanitetshensyn, tror jeg, at det noget beror paa en Misforstaelse. Vi have albrig lovet de Kadetter, der ere gaaede ind, at de skulde blive Andet end Sekondlieutenanter, og enhver Kadet veed, at, naar han arbejder paa at blive Sekondlieutenant, kan han derved komme i den Stilling, at han maaske kan blive hjemsendt, hvis der mulig indtraffer det Tilfælde, at man faar et for stort Antal Lieutenanter, thi der staar i Loven, at der kun maa være 20. Nu siger man, at ved denne ekstraordinære Forøgelse af Antallet af Elever i Skolen, har man givet Anledning til Beregninger, som nu ville slaa feil, men jeg tillader mig at tro, at den Beregning, som en Kadet gjør, der er saa langt fra Examen, at han ikke engang veed, om han bestaar, bør ikke være i den Grad bestemmende for Folkethingets senere Beslutning. Alt, hvad det ærede Medlem (Berg) har sagt saa smukt om den Glæde, det maatte være for Familien at tænke sig, at nu var den Søn bragt paa det Lørrø, og nu var det galt, naar han skulde sendes hjem igjen, er saa overordentlig rørende; men jeg tror, at vi her skulde lade Familien være udenfor, (Berg: Det er meget berettiget!). Det er meget berettiget for Familien, men vi behøve ikke her at tage Familien, med, saa stor en Sag er det ikke. Men jeg vil bede det ærede Medlem huske en anden Sag. Disse Sekondlieutenanter vil man nu have nogle Aar, men vi maa sørge for igjen at komme ned til Tallet 20. Nu siger man: Lad os nu gaa op over Tallet, saa skal det ikke være for længe, førend vi komme ned til Tallet 20; men hvorledes vil man komme ned dertil? Ganske vist simpelt hen derved, at vi stoppe Avancementet fra Officersskolen, paa anden Maade kan man ikke komme ned til Tallet 20. Der kommer Ingen op fra Officersskolen, førend vi igjen have faaet saamange Sekondlieutenanter forfremmede til Premierlieutenanter, at vi igjen kunne lade dem avancere og holde os til Tallet 20. Altsaa, her tage vi en

Beslutning, hvorigjennem vi stoppe Avancementet ved Officersskolen for en Del af de Elever, der ere gaaede derind med Troen paa at avancere. Til den Tid vil man saa naturligvis igjen sige, at det ogsaa er Synd at gjøre noget Saadant, og saa sørger man for, at disse Sekondlieutenanter alligevel blive staaende. Derfor siger jeg, at jeg frygter for, at det er en Bevilling, ved hvilken man lader sig lede af efter min Mening ikke fuldt berettigede bløde Hensyn, og som ikke spille en saa stor Rolle, men hvorved man fraviger et tidligere Princip i Folkethinget, idet man foretager en stykkevis Reform og desuden bringer et finantsielt Offer, som jeg ikke tror, det er korrekt at gaa ind paa. Naar der er tale om, at det koster saa Meget at uddanne Sekondlieutenanter, og at man derfor ikke bør lade dem blive ubrugelige eller sende dem hjem, saa siger jeg, at det har jo været forudsat fra Først af ved hele Søværnets Organisation, at man vilde komme til at sende dem hjem. En saadan Mand er desuden heller ikke ubrugelig, fordi han bliver sendt hjem, thi han kan jo komme ind igjen, naar der bliver Plads til ham, og saa er han fuldstændig brugelig. Denne Betragtningssmaade er ogsaa i Strid med den fra Folkethingets Side hævdede, at man skulde, saavidt muligt, have værnepligtige Befalingsmænd. Jeg skal iøvrigt ikke længere dvæle ved denne Sag, jeg skal kun anbefale at stemme imod Bevillingen. — De Bemærkninger, der bleve fremsatte af den ærede Formand i Finantsudvalget med Hensyn til Udrustningen, kan jeg naturligvis kun takke ham for, og jeg kan ogsaa takke den ærede Minister, fordi han godkendte dem og derigjennem i Grunden imøbegif den ærede Ordfører for Mindretallet. Sa, det kan jo heller ikke bestrides, at der virkelig nu er andre Forudsætninger tilstede end dengang. Iøvrigt skal jeg indrømme, at den ærede Minister med Hensyn til Konklusionen kom i Overensstemmelse med den ærede Ordfører for Mindretallet, men med Hensyn til Konklusionen byggede han rigtignok ikke paa dette Argument, men paa andre. Disse andre Hensyn vil jeg komme lidt nærmere ind paa. Jeg har allerede tilladt mig lige overfor den høitærede Minister at sige, at Spørgsmaalet om, hvad der skal stryges af de Skibe, der ere bestemte til Udrustning, er ikke afgjort med de Forslag, som her vedtages. Naar den ærede Minister saa bestemt holder paa „Rolf Krake“, saa siger jeg, det kan han saa saa godt; det er Summen, hvorpaa det kommer